

Ôi Đời Đẹp

Nguyễn Đức Quang
Sáng tác - 1957

kẻ lè *C*

1. Tôi vốn yêu đời nên thích được thành
C *Em*
thời. Ba bữa ăn xong lét lên giường ngủ
G *G7* *C*
vui. Khi làm giấc xong tôi vớt chân ngồi
F *G* *G7*
dây. Ngồi đây làm chi? Đứng bữa ăn đã dọn
C
dây. Trời ơi nhất rồi. Nhất thế là sướng
G *F*
dây. Ước chi người nao cũng có bụng tròn
C *Em*
dây. Dây lòng hằng say? Không, dây cơm với
Am *G* *G7*
cháy. Giấc nào về đây ông đưa bụng ra giết
C
ngay.

(2. Ăn uống xong...)

2. Ăn uống xong rồi tôi bước dạo khắp nơi.
Qua mấy công viên mắt quay tròn sáng ngời.
Đi nhìn sướng thân xong phải phơ về nhà.
Về làm việc chi? Đến bữa ăn đây rồi mà!
Trời ơi nhất rồi, nhất thế là sướng đấy.
Bớt sinh lực dư lại giúp tiền cho tiệm giấy.
Người ngoài phải khen dân mình sang biết mấy.
Làm việc phây phây nước nó đẹp thế này.

3. Đi chán chê rồi tôi kiếm một chỗ yên.
Cho óc phiêu lưu mướn kiếm hiệp tôi ghiền.
Tôi ghiền sách xong tôi ước mơ cuộc đời.
Một đời thật oai. Sống tuốt trên bầu trời.
Trời ơi nhất rồi, nhất thế là sướng đấy!
Sống vui là sống xa cõi đời ưu phiền này.
Còn việc trần gian ta đừng nên nghĩ tới.
Làm việc khơi khơi trên thiên hạ mới hay!

4. Đôi lúc tôi buồn cũng muốn làm cái chi.
Nhưng quái, bao lâu cơ sao việc không về.
Công mình ước mong công ngóng trông chờ đợi.
Đợi hàng chục năm vẫn cứ không việc làm.
Trời ơi, nhất rồi nhất thế là sướng đấy.
Có chi đẹp hơn khi thích việc ông nằm dài,
Ngày nào việc ta thêm cặp chân lướt tới,
Thì ngài nằm luôn coi nhất việc hết rồi.

ĐỂ HẾT : (bát chung) Trời ơi, nhất thế là sướng đấy.
Cố công làm chi trong cõi đời ô trọc này.
Đành là buông trôi theo chiều con gió xoáy.
Đẹp rồi hôm nay, mai con trẻ nó xoay.